

FENYVESI FÉLIX LAJOS
Négy Radnóti-érem

„van-e ott haza még, ahol értik e hexametert is?”

1.

*Hatvanöt éve, hogy ifjan löktek a sírgödör éjbe,
megtöretett, lázas tested ringatta az Isten.
Már sose vénülsz, élsz te a verseid őszligetében,
fölsuhanó csillag: rezgőfényű, sugaras.*

2.

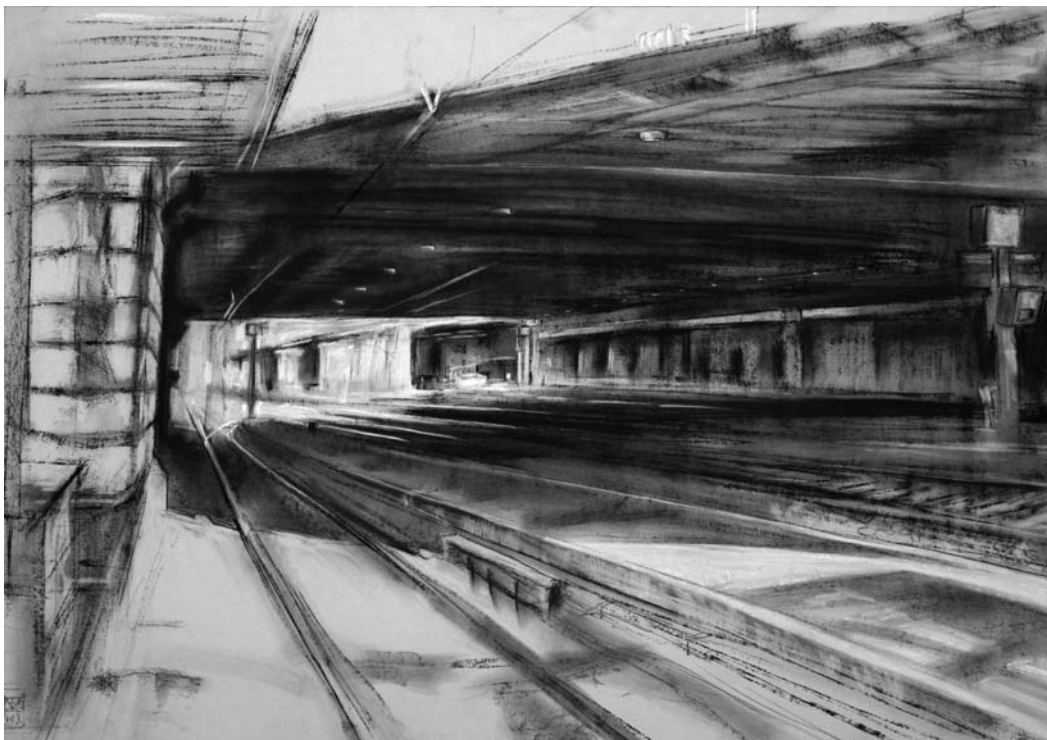
*„Nem bírom már!” – hallom a hangod az alkonyi úton,
elmaradozva te is, még vonszolod újra a szíved.
Árnyék nyúlik a fák közt: Fanni az, éjkoszorús és
karcsu alakja röpdül most, s ringat az álomi csendbe.*

3.

*Gátőrház közelében, akácosnál, amikor lent
oszló, sűrke ruhádból földre lehullt füzeted,
akkor emelt föl a fénybe a bába, s anyámnak odaszólt:
kisfia megszületett, szép, kékszemű, hetyke legény.*

4.

*Fenyvesek ága meg őszi levél és som pirosa lesz
fájva az én koszorúm, gyertya is ég remegőn.
Májusi Nap tüze fönt ragyog, áll az idő komorulva,
vén hársak mohacsendjében a sírra teszem.*

Gare St-Lazare (szén, pitt, 2008)